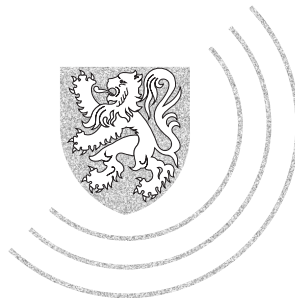

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

11 juni 2003

REGERINGSVERKLARING
van de
VLAAMSE REGERING

AANVULLENDE VERKLARING

Zie :

31 (1999)

- Nr. 1 : Regeringsverklaring van de Vlaamse regering
- Nr. 2 : Regeringsverklaring van de Vlaamse regering – Aanvullende verklaring

Aanvullende regeringsverklaring van minister-president Bart Somers namens de Vlaamse regering

Mijnheer de Voorzitter,

Dames en Heren,

Vlaamse Volksvertegenwoordigers,

De Vlaamse regering werd op korte tijd grondig herschikt. De voorbije maand traden niet minder dan vijf nieuwe ministers tot de regering toe, waaronder ikzelf als minister-president. Het is dan ook niet meer dan normaal dat ik namens de Vlaamse regering hierover uitleg geef.

Laten we meteen met de deur in huis vallen. Sommigen stelden zich de voorbije dagen de vraag of deze regering nog wel in staat is om haar project af te werken. Zij vrezen dat het Vlaamse beleidsniveau bedreigd wordt door immobilisme.

Welnu : zij die dit hoopten, moet ik teleurstellen. Zij die dit vreesden, kan ik geruststellen. We zijn net het tegenovergestelde van plan. Deze regering heeft de vaste wil om de komende weken en maanden een grote bestuurskracht en dynamiek tentoon te spreiden. Concreet willen we daar nog vóór het reces mee starten. In het Parlement worden de komende weken immers belangrijke ontwerpen van decreet behandeld. Denk maar aan het integraal waterbeleid, het beter bestuurlijk beleid, het Arkimedes-decreet dat startende ondernemers aan risicokapitaal moet helpen, het preventief gezondheidsbeleid, de publiek-private samenwerking, het decreet basisonderwijs, de vrijmaking van de elektriciteitsmarkt op 1 juli, het verhogen van de mobiliteit en verkeersveiligheid. De vernieuwde Vlaamse regering wil deze ontwerpen klaarstomen en begeleiden, zonder vertraging, zonder de continuïteit van het beleid in het gedrang te brengen.

Deze regering is er de voorbije jaren in geslaagd om een indrukwekkend traject af te leggen. Weinige regeringen deden haar dat na. En ook al is 85% van het werk gerealiseerd, met de overige 15% heeft ze nog een belangrijke opdracht voor de boeg. Toch ambiëren we meer dan de rol van notaris van dat regeerakkoord. Bij het uitvoeren ervan zal de Vlaamse regering tijdens de zomermaanden gedurfde en ambitieuze krijtlijnen trekken naar de toekomst. Vanzelfsprekend is het vandaag te vroeg om u uitgebreid in te lichten over de prioriteiten en de concrete punten. Ik geef u daarvoor rendez-vous bij de septemberverklaring. Wel kan ik nu

reeds aankondigen dat we daarbij vertrekken van een dubbele ambitie.

Op de eerste plaats willen we tijdens het laatste jaar van de legislatuur inspelen op de nieuwe uitdagingen die zich aandienen. De samenleving verandert immers voortdurend en in een steeds sneller tempo. Een goed bestuur, een goede regering speelt daarop in. Ze grijpt de kansen die zich aandienen en geeft antwoorden op nieuwe uitdagingen of bedreigingen. Vooral het Vlaamse beleidsniveau, dat over een hele reeks belangrijke hefboomen beschikt om de levenskwaliteit van de mensen te verbeteren, moet hier voluntaristisch handelen.

Zo worden we vandaag geconfronteerd met een internationale economische crisis, waaraan we als open economie niet ontsnappen. De Vlaamse regering is vastbesloten de aanpak van die crisis als een uitdaging te zien. Wij zullen die uitdaging aangaan met de vele instrumenten waarover we beschikken. De economische crisis overstijgt de Vlaamse dimensie. Dit mag ons niet bij de pakken doen zitten. We kunnen immers wel degelijk de randvoorwaarden voor onze economische bedrijvigheid verbeteren, de gevolgen van de laagconjunctuur verzachten, de kansen op een job vergroten. We kunnen een vooruitziend beleid voeren dat zijn vruchten zal afwerpen zodra de internationale economische motor opnieuw aanslaat.

Omdat dezer dagen werkgelegenheid terecht een grote zorg is, zal de Vlaamse regering op korte termijn een sociaal vooroverleg organiseren. Ze zal dit doen in samenwerking met de Vlaamse sociale partners en vóór het federale banenberaad van het najaar. Vlaanderen wil daarbij de eigen bevoegdheden ten volle invullen. We willen ook duidelijk maken aan de federale overheid welke complementaire beleidsopties zij moet nemen om de werkloosheid in Vlaanderen zo doelmatig mogelijk te kunnen bestrijden.

Naast dit inspelen op nieuwe kansen en uitdagingen zal de septemberverklaring ook gedragen worden door een andere, een tweede ambitie. De ambitie om verder te kijken, voorbij de electorale vervaldagen. In 2001 ging de Vlaamse regering belangrijke engagementen aan die de duur van een regeerperiode overstijgen. Met de Vlaamse sociale partners en de natuur- en milieubeweging werd het Pact van Vilvoorde tot stand gebracht. Dat Pact bevat 21 doelstellingen waar de politieke overheid en het brede middenveld zich achter scharen. Die doelstellingen willen we samen realiseren tegen 2010. Daarvoor ligt nog veel werk op de plank. Het is juist dat 85 procent van de initiatieven en hervor-

mingen uit het regeerakkoord uitgevoerd of in volle uitvoering is. Maar het is evenzeer juist dat 90 procent van het Pact van Vilvoorde nog in de steigers moet. Daarom wil de Vlaamse regering voor dat Pact extra inspanningen leveren. De regering zal blijven investeren in het maatschappelijk draagvlak, ook buiten het Parlement, dat nodig is om die 21 belangrijke doelstellingen te verwezenlijken. De verhoging van de werkzaamheidsgraad in Vlaanderen is bijvoorbeeld één van die cruciale doelstellingen. We zullen ook een tandje bijsteken om het ondernemerschap te stimuleren. Beide doelstellingen zijn ook vervat in het akkoord 2003-2004 van 21 maart jongstleden, tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners. Vanzelfsprekend zullen we dit akkoord uitvoeren, in overleg met de SERV en binnen de afgesproken timing. En tegelijk zullen we verder werken aan de doelstellingen inzake leefmilieu, gezondheid, wetenschappelijk onderzoek, vorming en de kwaliteit van het leven. Zaken die stuk voor stuk een grote impact hebben op het welzijn en de welvaart van de mensen.

Over bijna exact één jaar kiezen de mensen een nieuw Vlaams Parlement en komt er een nieuwe Vlaamse regering. Voor mijn dochttertje van zes is een jaar een eeuwigheid, voor mijn tante van 85 lijkt dat jaar elke keer weer korter. Als nieuwe minister-president voel ik mij nu meer verwant met mijn dochttertje en ik weet dat ook de andere nieuwe collega's zich zo voelen. Een jaar waarin we het beste van onszelf willen geven, waarin we samen met dit Parlement goed willen besturen en willen werken aan een betere toekomst voor de mensen van Vlaanderen.

Persoonlijk beschouw ik het als een grote eer om dit ambt te mogen vervullen. Ik kom uit een omgeving waar generatie op generatie die bijzondere band met Vlaanderen is doorgegeven. Waar het engagement voor onze gemeenschap hoog was, vanuit het inzicht dat een eigen parlement, een eigen regering en eigen instellingen noodzakelijk zijn voor een beter bestuur voor de Vlamingen.

Sommigen hebben deze vernieuwde regering afgeschilderd als een electorale stunt, als een regering die maar met één doel voor ogen tot stand kwam : de verkiezingen winnen. Welnu : misschien zitten zij die dat beweren dichterbij de waarheid dan ze zelf vermoeden. Deze regering hoopt inderdaad het vertrouwen te verdienen van de Vlamingen en ze beseft daarbij heel goed dat zoiets niet kan met wat vrijblijvend en inhoudsloos stuntwerk. Zo'n beleid zou de oppositie – terecht – veel te snel neersabelen. Zo'n beleid zouden vooral de mensen veel te snel doorprikken. Nee, in dit Vlaanderen

met mondige en kritische burgers kan alleen een regering het vertrouwen van de mensen winnen als ze goed, creatief en enthousiast bestuurt, als ze inspeelt op de noden van die mensen en als ze steeds het algemeen belang voor ogen houdt.

Zo'n regering willen we zijn. In een interview met de leider van de oppositie heb ik gehoord dat hij ervan overtuigd is geraakt dat eenzijdig negatieve oppositie niet werkt en dat hij de nieuwe ministers van de Vlaamse regering het voordeel van de twijfel geeft. Meer vraag ik eigenlijk niet : dat de oppositie, dat dit Parlement ons het voordeel van de twijfel gunt. En dat iedereen in dit Parlement, meerderheid en oppositie elk vanuit zijn rol, probeert opbouwend te werken aan het welzijn van onze burgers.

Vanuit die houding reik ik graag de hand aan de oppositie en vraag ik het vertrouwen van het Parlement.

Ik dank u.